19/02/2021

«Αναπαράσταση Κυπριακού Γάμου» – Μια εκδήλωση που συγκινεί

/ Παράδοση

Μια εκδήλωση του Χορευτικού Συγκροτήματος «Λευκόνοικο» που μας συγκινεί ακόμη!

Της Ζήνας Λυσάνδρου-Παναγίδη
Δημάρχου Λευκονοίκου

«Αναπαράσταση Κυπριακού Γάμου», 7 Νοεμβρίου 2008.

Απόψε είδα ξανά την Αναπαράσταση του Κυπριακού Γάμου που παρουσιάστηκε στις 7 Νοεμβρίου του 2008 στο Οίκημα του Σωματείου μας στη Λάρνακα. Την έχουμε αναρτήσει προσφάτως στο YouTube ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ και στην ιστοσελίδα του Δήμου Λευκονοίκου, dimoslefkonikou.org.
Συγκινήθηκα, ενθουσιάστηκα, με συνεπήρε η όλη εκδήλωση... Άκουσα ονόματα δικά μας και τοποθεσίες της γης μας... Τα «Βουθκιώτικα», τα «Κολύμπια», άκουσα τον ποταμό «Σιεζιά», άκουσα ότι ο πατέρας της νύφης θα έδινε στην κόρη του προίκα που την έγραφε ο παπάς στο προικοσύμφωνο: «αρμάρινδίφυλλον», «βουρνίν», κρεβάτιν, μάλλινα και «καποττένα» σεντόνια υφαντά, σπίθκια και χωράφκια, «κληρονομιάν που τον παππούν μου, τον Πιέραν του Καζίκκου...
Ο Πιερής του Καζίκκου! Ο παππούς του ΒάσουΚυρλιτσιά που ήταν ξάδελφος με τον παππού μου τον Γιαννή του Καμιντζή! Ήταν μάλιστα πολύ αγαπημένοι! Η μανούλα μου τον θυμόταν με πολλή αγάπη μέχρι το τέλος της. Ο Βάσος ο χορευταράς, ο ταλαντούχος! Με σεμνότητα και σοβαρότητα! Το κείμενο με πολύ χιούμορ το έγραψε ο ίδιος, γιατί είναι προικισμένος, και σκόρπισε μπόλικο γέλιο, όταν

παρουσιάστηκε.

Η μάνα της νύφης ήταν η ομορφοκόρη του Λευκονοίκου μας, η Κατερίνα Πιττάκαρα-Πατσιά, με την υπέροχη φωνή της, τη σκηνική παρουσία της, το εξαιρετικό παράστημά της, με έκανε να αμφιβάλλω αν ήταν όντως εκείνη, γιατί φαινόταν πολύ νέα, και νόμιζα ότι ήταν κάποια άλλη που δεν ήξερα, παρόλο που της έμοιαζε.
Πρέπει να κάνω αναφορά και στον παππού της νύφης, τον μακαριστό και αξέχαστο Παράσκο μας, τον Παρασκευά Χοίρα, λεβεντάνθρωπο και πρωτοπόρο σε όλες τις εκδηλώσεις, πρωτοχορευτή και άνθρωπο της διασκέδασης. Ας είναι ένα μνημόσυνο στη μνήμη του η σημερινή αναφορά.
Ο ηθοποιός του Γυμνασίου Λευκονοίκου, ο αγαπημένος μας Κόκος Σοφοκλέους έδωσε ρεσιτάλ ηθοποιΐας. Πάντως, στα χρόνια του Γυμνασίου θα στοιχημάτιζα ότι θα γινόταν ηθοποιός! Μεγάλο ταλέντο, κυρίως στην κωμωδία!

Μαζί του η Μάρω του, η Μάρω Κιαφκιουλλή μας, η κούκλα του, καταπληκτική, απίθανη! Μητέρα για τον Λοΐζο της, τον Λοΐζο του Γιαννάκη μας, του αδελφικού μου φίλου και συμμαθητή μου! Ο Λοΐζος με έχει συναρπάσει με την άνεση, το χαμόγελο, τη λεβεντιά του! Μα είναι από λεβεντογενιά! Με ψυχική αρχοντιά και ήθος μεσαρίτικο!
Η οικογένεια είχε την τιμητική της και με την παρουσιάστρια της εκδήλωσης, την πανέμνοστηΧρυστάλλα μας, με τη γλυκύτητα, την ευγένεια και τη σεμνότητά της!
Η νυφούλα μας, η γλυκύτατη, καλοσυνάτη και ευγενική Μαρία Ιουλιανού, εγγονή της Μάρως Σαρρή και του Θάσου Αθανασίου, που η μάνα της τής έταξε προίκες, που στο Λευκόνοικο ήταν ξακουστές, αφού και ο Μιχάλης Βιολάρης τις τραγούδησε: «Να’σιηςππαράν της Μορφιτούς, την προίκαν της Λευκονοιτούς». Βεβαίως, για λόγους ρίμας, δεν είπε το σωστό Λευκονοιτζιατούς!
Μέσα από το δρώμενο αυτό, μέσα από αυτή την ηθογραφική παράσταση, θυμηθήκαμε τα έθιμα του γάμου: το γέμισμα του κρεβατιού, το πλούμισμάν του, την επίδειξη της προίκας, όταν χόρευαν με το πανέρι, το αγοράκι που κυλούσαν στο κρεβάτι, για να κάνει αγόρι το αντρόγυνο, το κρεβάτι που χόρευαν στους ώμους τους, το ξύρισμα του γαμπρού, το στόλισμα της νύφης «της μαρκαριταρένης», το «κάπνισμα» του γαμπρού και της νύφης για να φύγει το κακό το μάτι, την ευχή που έδιναν οι γονείς για να «ποσιαιρετήσουν»το παιδί τους, αφού πρώτα το έζωναν με το κόκκινο μαντίλι, και άλλα.
Μας θύμισε, επίσης, τον «Αντίγαμο» τη Δευτέρα μετά τον γάμο, όπου χόρευε το αντρόγυνο και τους πλούμιζαν οι συγγενείς. Θυμήθηκα και τα λουκούμια που κερνούσαν στους γάμους, τα οποία έκαναν στο σπίτι με το σιμιγδάλι και την «μύλλαν του σιοίρου» και μοσχομύριζε η πλάση. Πολλές οι μαστόρισσες, κάθε

γειτονιά είχε τις δικές της, αλλά εγώ θυμάμαι τη θεία μου τη χρυσοχέρα, την Παναγιώτα του Γιώρκου του Τσαγκάρη, την κόρη του Πανάου και της Ζήνας, που σε όλες τις συγγένισσες και τις γειτόνισσες θα έκανε τα λουκούμια του γάμου.
Γύρω τους μία ομάδα υπέροχη από παιδιά, νέους και νέες από το Λευκόνοικο και όχι μόνο, που χόρευαν και τραγουδούσαν, χαρισματικούς/-ές που ύφαναν όλο αυτό το μαγνάδι της μαγείας αλλοτινών εποχών! Περασμένων αλλά όχι ξεχασμένων! Σε κάποια ακρούλα της ψυχής μας είναι καταχωνιασμένες όλες αυτές οι εικόνες, τα ακούσματα, οι μελωδίες, οι ρυθμοί, οι αισθήσεις, και λαχταρούν να έρθουν στο φως. Για να γεμίσουν με φως τη ζωή μας! «Σήμερα λάμπει ο ουρανός, σήμερα λάμπει η μέρα!». Προτρέπω όλους και όλες να αφιερώσουν λίγο χρόνο για να το δουν και να χαρεί η ψυχή τους! Να ευφρανθεί το είναι τους. Να γεμίσουν από εικόνες αλλοτινών εποχών! Τις έχουμε ανάγκη για να προχωρήσουμε και να αντέξουμε! Μέχρι την επιστροφή!